

Regula honestatis moralis seu tractatus theologicus tripartitus de regula moraliter agendi

In Duos Item Libros Dividitur: In priori potissima fundamenta, & principia moderni Probabilismi intrinseca exactè, & accuratè examinata multipliciter evertuntur, & non esse verè principia, ... In posteriori verò eundem cum modernis Decretis Pontificiis multiplici argumento ... ubi multa de ultimi ...

Camargo, Ignacio de

[S.l.], 1702

Articulus II. Urgetur argumentum propositum, nulla Probabilistis evadendi
via relicta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94767)

ARTICULUS II.

*Urgetur argumentum propositum,
nulla Probabilistis evadendi
via relicta.*

§. I.

Præcluditur evasio vulgaris.

18. **D**icis, Probabilista, evidens quidē esse quod asserimus, consequenter ad damnationem, per quam nobis innouit, quod antecederet latebat, videlicet præfatas opiniones scandalosas, & perniciosas esse, quod minimē cohæret cum vera, & practica probabilitate earundem. Quandiū autem id latuit, verē nonnullæ ipsarum practicē probabiles erant, quia docebantur à gravibus Auctoribus, & aliunde non levis rationibus communiter credebantur innixæ, quod sufficit ad veram, & practicam probabilitatem.

19. At falleris egregiè, quia solutio tua non modò argumentum nostrum non solvit, sed neque tangit vim, & difficultatem ipsius. Equidem illa falsa, & communis existimatio neutiquam probat, præfatas opiniones verē, ac re ipsa probabiles fuisse; sed falsò, & per errorem reputari probabiles. Id verò nos nequaquam diffitemur: immò id ipsum contendimus, & probamus, nimirum aliquas opiniones damnatas falsò ante damnationem reputatas esse probabiles, cum probabiles verē non essent. Unde rectè concludimus, opiniones modò probabiles in via Probabilistarum, verē, ac re ipsa probabiles non esse, sed falsò, & per errorem dici probabiles; nam, ipsis Recentioribus fatentibus, eadem est ratio de utrisque, nempe de istis modò, atque de illis ante condemnationem. At illæ tunc probabiles verē non erant, ut ipsa tua solutio supponit, sed falsò & per errorem dicebantur probabiles: ergo tantum-

dem censei debet de his, quas Recentiores modò dicunt esse probabiles: ergo probabiles verē non sunt, sed falsò dicuntur probabiles.

20. Confirmatur, & declaratur. Decreta Summorum Pontificum, præfatas opiniones damnantium, non constituerunt eas scandalosas, ac perniciosas, sed illas potius tales ante invenerunt, & ideo ab omnium fidelium praxi severissimè proscripserunt. Quis hoc negare audeat, cum id ipsi Pontifices suis, & factis, & verbis toti orbi Christiano clarissimè significent, & attestentur? Et quidem alioqui Pastoralis eorum sollicitudo, & Decreta, quæ ex illa condidit, non salutaria ovibus sibi à Domino creditis, sed valdè potius forent inutilia, immò magnopere quoque noxia. Nam quid inutilius? Quid nocentius, quàm Decretum Pontificis, quod doctrinas ex se, & antecederet, animabus salubres, & innoxias, redderet per se ipsum perniciosas, atque pestíferas? Nemo ergo negare, vel in dubium vocare, audebit, prædictas opiniones damnatas, antequam damnarentur, esse verē, & re ipsa scandalosas, ac perniciosas, licet aliquæ ipsarum, à viris etiam doctis, communiter (falsò tamen) salubres, & innoxie reputarentur.

21. At opiniones omnes, quæ re ipsa, & in se scandalosæ sunt, ac perniciosæ, non sunt salubres, & innoxie animabus, nec tales, nisi falsò, existimari possunt, ut vel ex ipsis terminis patet. Ergo opiniones illæ, de quibus loquimur, estò ante damnationem reputarentur practicē probabiles, verē, ac re ipsa probabiles non erant, sed per errorem tantum, & deceptionem dicebantur verē probabiles. Utique non cohæret, aliquam opinionem verē, ac re ipsa scandalosam esse, & animabus in praxi perniciosam, & simul esse verē, ac practicē probabilem; nisi forte fateri Recentiores non renuant, praxim benignæ suæ probabilitatis, quam

quam ipsi verè tutam, & innoxiam appellant, re tamen ipsa scandalosam esse, & animabus verè perniciosam, neque aliud se intelligere per veram probabilitatem; quod profectò si dicerent, ab omni semel cura, & labore, nos utilissimè liberarent.

§. II.

Alia item evasio non minùs absurda præcluditur.

22. **V**erùm, non deerit fortè, qui dicat, haud ita certum esse, ac supponimus, opiniones damnatas, de quibus hætenùs, antequàm damnarentur, fuisse reverà practicè improbables, id enim, neque expressè Pontifices docuerunt, neque ex verbis ipsorù rectè colligi potest.

23. Nam Summi Pontifices prædictas opiniones, & unamquamque earum, tanquam scandalosas, & perniciosas, absolutè damnant, ac prohibent, nec ullam aliam notam ipsis incurrunt. At contingere potest, aliquam opinionem scandalosam esse, ac perniciosam, quin ex hoc possit rectè concludi, ipsam esse improbabilem, quin, neque falsam, ut notat, & ostendit Cardinalis de Lugo; nam, sicut actio bona potest quandoque scandalum dare ob contingentes aliquas circumstantias, ideòque prohiberi justè, ac prudenter; ita etiam opinio re ipsa vera poterit aliquando similiter, scandalum, ac damnum afferre, propter quod ejus praxis merito prohibeatur ex prudenti, ac sollicita Summi Pontificis providentia, ut longius arceantur animarum pericula, & removeantur occasiones peccandi. Igitur ex Decretis Pontificiis rectè colligi nequit, omnes, & singulas opiniones damnatas esse falsas re ipsa, adeòque neque practicè improbables, saltem pro toto tempore antecedenti ad illa Pontificia Decreta.

24. Absit, ut disputare modò velimus, an possit absolutè contingere,

re, ut opinio Theologica re ipsa vera, tanquam scandalosa, ac perniciosa, meritò prohibeatur fidelibus à Summis Ecclesiæ Pastoribus; quod satis nobis apparet incredibile, & factum aliquando in Ecclesia (sub his terminis) puto à nemine ostendetur. Enim verò, quidquid de hoc sit, morales opiniones, de quibus hic differimus, vel aliquas ex illis, aut veras esse, aut fuisse verè, ac practicè probabiles antecederet ad sui damnationem, nemo non imprudenter affirmaverit, ut meritò supponit, ac probat Recentior eruditus supra laudatus.

Hurt. supra adductus n. 14.

25. Ratio est: nam opinio, quæ affirmat, aliquid esse honestum, si vera sit re ipsa, & practicè probabilis, hoc ipso est recta regula moris, sufficiensque ad honestè operandum. Unde igitur poterit praxis ipsius scandalum, aut perniciem afferre, ut generaliter omnibus prohibeatur; cum neque laxet, neque pervertat, sed fideliter potiùs exponat, & proponat divinam legem, cujus vera cognitio ex se nemini potest scandalosa, aut perniciosa esse, sed cunctis potiùs commoda, ac salutaris?

26. Præterea quis audebit effutire, Summum Christi Vicarium adeò se verè prohibere fidelibus in perpetuum, ac generaliter, doctrinas veras, tutas, ac sanas, non tantum ad praxim deducere, verum etiam tenere, vel docere, immò, & de illis publicè, aut privatim tractare, nisi forsitan ad eas impugnandas? Præclarum certè Christus veritatis Magistrum præposuisset Ecclesiæ suæ.

27. Denique quid hic plura? Fateantur Recentiores, si libet, practicam suam probabilitatem cohærere cum eo, quòd opiniones illæ, quæ in via ipsorum practicè dicuntur probabiles, scandalosæ reverà sint, & animabus in praxi perniciosæ (idest, pestiferæ, & exitiales; nihil enim minùs significat doctrina perniciosa animabus), & quæ propterea meritò debeant ab Ecclesia Ca-

O o tho-

Lugo disp. 20 de huj. nu. 134.

tholica proscribi, ac severissimè prohiberi, ut neque liceat illas aliquando, vel in privatam disputationem adducere, nisi damnandas, ac detestandas: Id, inquam, si voluerint Probabilistæ nobis largiri, nihil ultra cum ipsis disceptabimus de voce practicæ probabilitatis, neque renuemus ipsis concedere, opiniones, quas ipsi, juxtà principia, sua practicè probabiles dicunt, probabiles re verà esse hoc genere probabilitatis. Porro quid nos contendimus, & ostendimus, nisi benignam Recentiorum sententiam obtrudere in Ecclesiam, morales opiniones, ut practicè probabiles, quæ scandalosæ re ipsa sint, & animabus in praxi perniciosæ? Id nos cum evidenter ostenderimus, optent Recentiores, quod placeat.

28. Patet igitur, omnes opiniones damnatas, antequàm damnarentur, fuisse re verà practicè improbabiles, neque negari hoc posse citrà insignem injuriam, ac contemptum, auctoritatis Apostolicæ Sedis. At si nullæ ex damnatis opinionibus erant re verà practicè probabiles, licèt falsò probabiles crederentur, nec opiniones illæ, quæ, modò dicuntur probabiles in via Probabilistarum, probabiles re verà sunt, sed falsò reputantur probabiles, ut demonstratum est; ergo opiniones modò probabiles in via Probabilistarum, probabiles verè non sunt, sed falsò dicuntur probabiles: ergo (quod tandem legitime consequitur) benigna Recentiorum sententia apertè pugnat cum Decretis Pontificum, adeoque ex eisdem Decretis evidenter convincitur reprobata.

ARTICULUS III.

Refellitur vulgaris argumenti nostri retorso.

§. I.

Retorso argumenti.

29. **S**ed heu nos miseros, qui foam fecerimus, in quam,

nobis sit incidendum! Sanè argumentum nostrum, si quidquam valeat, regulam etiam moralis honestatis, quam nos designamus, exsufflat. Quid enim? Non ne aliquæ opiniones damnatæ non probabiles tantum, sed etiam multò probabiliiores, quàm contrariæ, vel erant, vel communiter credebantur? Profectò sic nos ipsi suprà posuimus. En igitur argumentum convincens contra sententiam nostram sub eadem forma institutum.

30. Vel opiniones illæ probabiliiores, antequàm damnarentur, erant in via nostra verè probabiles, tutaque, ac recta operandi regula, vel non erant? Non primum, cum evidenter constet ex prædictis Decretis Pontificiis, ipsas fuisse re verà scandalosas, ac perniciosas, quod verè non coheret cum vera ipsarum probabilitate. Si secundum optemus: ergo nec opiniones modò probabiles juxtà principia nostra (idest, probabiliiores operanti, quasque prudenter possit absolute, ac directè, existimare veras) verè, & re ipsa probabiles sunt, sed falsò dicuntur probabiles: nam eadem est ratio de utrisque, nempe de illis ante, & de istis post damnationem, & omnia, quæ superius inducebamus, similiter hic urgent, si quid sunt. At opiniones illæ damnatæ, etiam antequàm damnarentur probabiles verè non erant, sed falsò à nobis dicebantur probabiles: ergo nec opiniones omnes, quæ modò à nobis probabiles dicuntur, probabiles re verà sunt, sed falsò, & per errorem reputantur probabiles: ergo (quod tandem legitime consequitur) sententia quoque nostra, quæ ponit illas verè probabiles, ex eisdem Decretis Pontificiis evidenter convincitur reprobata. En ergo, inquit, argumentum tuum evidenter sophisticum, & fallax, nisi fateri velis, sententiam quoque tuam evidenter esse damnatam.

31. Sic argumentum nostrum planè convincens retorquere contra nos